

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010373
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518010373.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného Ľ. H., X.. XX.X.XXXX Y. H., trvale bytom R. V., H. XXX/X, stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Ľ. H., X.. XX.X.XXXX Y. H., trvale bytom R. V., H. XXX/X

je vinný, že

dňa 1.9.2017 v čase o 10:54 hod v Starej Turej po ceste II/581 po miestnej komunikácii Mýtnej ulici viedol nákladné motorové vozidlo zn. Seat Inca, evidenčné číslo vozidla: J., a to napriek tomu, že mu bol Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom pod č.k. 2T/165/2016 - 100 zo dňa 31.5.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2017, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 (dvanásť) mesiacov,

t e d a

-maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 700 Eur (sedemsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 24.8.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 358/18/3304-8 zo dňa 23.8.2018 na obžalovaného L. H. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný L. H. dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Obžalovaný L. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.2.2019 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchaným a priznaným skutkom naplnil všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal na základe návrhov procesných strán dokazovanie tak, že v súlade s ustanovením § 269 prečítal, resp. oboznámil spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/165/2016, najmä trestný rozkaz zo dňa 31.5.2017, ďalej evidenčnú kartu na obžalovaného, správy týkajúce sa jeho osoby tak ako je uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel' priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchateľovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchateľa trest odňatia slobody neukladá.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. (2) Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchateľ dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchateľov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchateľa a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd

vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činom (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu peňažný trest a to vo výmere 700 Eur.

Z odpisu z registra trestov a pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/165/2016 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, jeden krát v roku 1989 Okresným súdom Trenčín, ktoré odsúdenie má zahladené, ďalej v roku 1998 súdom Českej republiky a Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/165/2016 - trestným rozkazom č.k. 2T/165/2016 - 100 zo dňa 31.5.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2017 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace a podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 12 mesiacov.

Zo spisu 2T/165/2016 ďalej vyplýva, že proti uvedenému trestnému rozkazu podal obžalovaný na poštovú prepravu dňa 23.6.2017 odpor. Uvedený odpor bol uznesením č.k. 2T/165/2016 - 105 zo dňa 27.11.2017 odmietnutý ako podaný dva dni po uplynutí lehoty na podanie odporu. Uznesenie o odmietnutí odporu bolo obžalovanému doručené dňa 9.12.2017.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov ako aj Evidenčnej karty zo dňa 17.1.2019 vodiča vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý za priestupok, ktorý spáchal 1.9.2017 o 10:54 hod. preto, že viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu s množstvom alkoholu menším ako 1 promile. Bola mu uložená pokuta 500 Eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 24 mesiacov. Zadržaný vodičský preukaz má obžalovaný v danej priestupkovej veci od 1.9.2017, odkedy zákaz činnosti stále platil po dátum výpisu z evidenčnej karty. Okrem toho obžalovaný spáchal jeden ďalší priestupok dňa 20.10.2016, za ktorý mu bolo udelené napomenutie.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a to ani podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko na odsúdenie 2T/165/2016 nemožno prihliadať v rámci tejto priťažujúcej okolnosti, že už bol odsúdený, nakoľko v tomto konaní obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia - rozhodnutia súdu práve v danom konaní 2T/165/2016 vydaného trestného rozkazu. Tá istá okolnosť, pre ktorú je stíhaný by mu tak bola pričítaná dva krát.

Súd pri konečnom rozhodovaní o druhu trestu sa zaoberal možnosť uloženia alternatívneho trestu, teda trestu iného ako trestu odňatia slobody, ktorý druh trest súd v tomto prípade nemusel obligatórne za spáchaný prečin ukladať v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona, pretože horná hranica trestnej sadzby v prípade stíhaného prečinu neprevyšuje 5 rokov. Súd pri zohľadnení základných zásad ukladania trestov popísaných vyššie ako aj zohľadnení samotného postoja obžalovaného k spáchanému trestnému činom, teda, že sa k spáchaniu priznal, trestný čin úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný a prijal tak neodvolateľne všetky právne účinky uznania viny, ďalej prevahu poľahčujúcich okolností a samotné okolnosti prípadu, dospel k záveru, že v tomto prípade sú splnené podmienky aj na uloženie peňažného trestu, nakoľko vzhľadom na povahu spáchaného prečinu s prihliadnutím na všetky okolnosti jeho spáchania ako aj možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody nie je nevyhnutný. Z uvedeného dôvodu súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 700 Eur, ktorý súd považuje za primeraný a spravodlivý k spáchanej trestnej činnosti. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd pre prípad, že by bol výkon trestu úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Súd pritom zohľadnil aj ďalšie dve skutočnosti a to prvá, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase (1.9.2017), kedy ešte nemal vedomosť o tom ako sa rozhodlo o odpore, ktorý podal proti trestnému rozkazu v konaní 2T/165/2016. Z preskúmaného spisu vyplýva,

že obžalovaný podal síce odpor 2 dni po lehote na jeho podanie a preto trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2017, avšak uznesenie o odmietnutí odporu bolo vyhotovené až v novembri 2017 a doručené obžalovanému v decembri 2017, teda až po čase kedy viedol motorové vozidlo. Obžalovaný tak nevedel, že je vec právoplatne skončená. Hoci uvedená skutočnosť nezbavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, je však podľa názoru súdu takou okolnosťou prejednávanej veci, na ktorú je pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery potrebné prihliadnuť a preto to súd aj urobil. Za potrebné pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery a to nielen peňažného trestu ale aj trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, ktorý trest vo výmere 18 mesiacov súd obžalovanému uložil, súd považoval aj to, že obžalovaný bol čiastočne odsťhaný za skutok zo dňa 1.9.2017 aj v rámci priestupkového konania. Dňa 1.9.2017 o 10:54 hod totiž viedol motorové vozidlo aj pod vplyvom alkoholu avšak s množstvom alkoholu nepresahujúcim 1 promile, preto nešlo o trestný čin a bol potrestaný v rámci priestupkového konania a to pokutou 500 Eur a trestom zákazu činnosti na 24 mesiacov. Svojím konaním dňa 1.9.2017 o 10:54 hod však obžalovaný naplnil aj znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, o ktorom mohol rozhodnúť len súd a o ktorom súd rozhodol v tomto konaní. Vzhľadom na to, že obžalovanému bol už v rámci priestupkového konania udelený trest zákazu činnosti na 24 mesiacov, ktorý trest obžalovaný vykonáva od 1.9.2017, teda skoro 1,5 roka, súd mu uložil trest zákazu činnosti už len v nižšej výmere, v podstate tesni pri dolnej hranici trestu zákazu činnosti a to vo výmere 18 mesiacov, ktorý uložený trest súd považuje s ohľadom za stíhanie aj v priestupkovom konaní a tam uložený trest a s ohľadom na všetky okolnosti prípadu popísané vyššie za nielen zákonný ale aj spravodlivý, pretože spolu bol obžalovanému v podstate uložený trest zákazu činnosti 3,5 roka, pričom skoro 1,5 roka už trest zákazu činnosti obžalovaný vykonáva.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, keďže taký nárok si voči obžalovanému v prípravnom konaní nikto neuplatnil, a preto ani výroková časť rozsudku neobsahuje výrok týkajúci sa náhrady škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.